

livet

EN LITEN TIDNING FRÅN BJÖRKÖ MISSIONSKYRKA DEC - FEB 2011

**Don't
forget us**

**Alla
välkomna**

**Thoreau &
Pakistan**

Don't forget us!

**Björkö
Missionskyrka**
Bäckevägen 31
Box 13
430 94 Bohus-Björkö
www.bjorkomissionskyrka.se Pg 439 67 07-4
Tel: 961709

Ordf:
Liselotte Engström
929167

Pastor:
Lena Sollerman
Tel: 872819 - tala in ett meddelande, så ringer jag upp
Lena.Sollerman@bilda.nu

**SMU
Ordf:**
Viktor Weismark
961865

Ungdomsledare:
Tommy Tillander
511317

Redaktion:
Conny Nylén form
Lena Sollerman

Omslag: Möte på ökenvandringen i 40 graders värme

- Glöm oss inte!

Rösterna ljuder fortfarande starkt inom mig. Vädjande, uppmanande. Inbjudande. –Att inte glömma vad vi sett och hört, att stödja genom att berätta vidare. Och att agera.

-Don't forget us!

Ja, så sa dom hela tiden, de palestinska kvinnor vi mötte, lyssnade till och samtalade med. Under vår resa till det heliga landet i mitten av oktober. Det var en Pilgrimsresa, arrangerad av studieförbundet Bilda. En resa: För kvinnor, om kvinnor, med kvinnor. Upplagd kring personliga möten med såväl bibliska kvinnor som nutida kvinnor. Vi var 16 stycken, som slog följe på denna Pilgrimsresa.

Från olika delar av landet. Några av oss hade gjort en resa tidigare, de flesta var där för första gången. Men detta hade vi gemensamt: Ingen av oss kom hem igen oberörd. Alla var vi djupt gripna av vandringar i Jesu fotspår, av besök på heliga platser och av berättelser om olika livsöden, bland palestinier och israeler.

Nazareth Village

Vår första dag tillbringade vi i Jesu hemstad Nasaret i Galileen. Under en rundvandring i Nazareth Village fick vi en levande föreställning om hur staden såg ut på Jesu tid. –Herdar och får, snickaren med sina autentiska verktyg, kvinnan med sin sinnrika vävstolsställning, barn som lekte. Och så den första måltiden: bordet fullt med små fat och skålar

Hatten köpte jag av Josef i Hebron

med läckerheter i! Bröd att doppa. Därefter besök i Bebådelsekyrkan, platsen där ängeln Gabriel besökte den unga flickan Maria i hennes hem. Med en hälsning från Gud –att hon skulle bli gravid genom den heliga Anden och föda Guds son! Maria sa: Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt. (Lukasevangeliet 1:38)

The Sabeel Center.

Givande och märkvärdigt var också mötet med Violet från en gren av The Sabeel Center, i ett litet kontorsrum fullproppat med böcker, tidningar och papper. Sabeel Center är en nationell och internationell organisation som vänder sig till kristna, boende i Israel. Den unika omständigheten att vara arab, kristen, palestinier och medborgare i staten Israel medför ett identitetsproblem som medför arbetslöshet och diskriminering.

Sabeel Center är rotat i den palestinska myllan. Söker göra evangeliet relevant idag för kristna (knappst två procent av befolkningen!), som lever i det land där Jesus predikade sitt budskap om kärlek och frihet för alla människor. I Jesu fotspår står man på de utsattas sida, arbetar för rättvisa och söker tillfällen för fredsskapande aktiviteter. Särskilt för palestinier och israeler tillsammans. Ett brett program med mötesplatser och aktiviteter

Nazareth Village

erbjuds: för ungdomar, unga vuxna, tonåringar och mammor, kvinnor och andra vuxna, präster och pastorer. – Imponerande! Och avskedshälsningen löd:

Don't forget us!

Första vandringsdagen

Med buss upp till toppen av berget Arbel. Nationalpark och naturreservat, med en vidunderlig utsikt! Och många vandringsleder, som vi gärna hade velat ge oss iväg på ...

Istället vandrade vi mot byn Migdal nära Magdala, varifrån Maria Magdalena kom. Hon, Som älskade Jesus så. Och blev den första som fick möta honom efter Uppståndelsen med uppdraget: Gå ... och berätta ... (Johannesevangeliet 20:17) Genom lundar av frukter och blommor, som just haft sin skördetid gick vi. Det

var varmt, så vi sökte skydd bland träden så ofta vi kunde.

Med bussens hjälp kom vi så upp till Saligprisningarnas berg; Mount of Beatitudes.

Där vi för vår inre syn kunde se framför oss Jesus, med en stor skara människor omkring sig. Och höra hans röst: Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. (Lukasevangeliet 6:20)

I Jesu fotspår vandrade vi sen ner mot Genesarets sjö och den lilla byn Tabgha, där vi besökte Brödundrets kyrka. –Till minne av undret, då drygt 5.000 människor blev mätta genom att en pojke delade med sig av sin matsäck: fem bröd och två fiskar!

Vi fortsatte mot Kapernaum, den stad där Petrus bodde. Och där hans svärmor, och andra sjuka, blev friska genom Jesus ingripande.

På natten, i månskenet, simmade vi i Genesarets sjö!

Tidigt morgonen därpå möttes vi alla nere vid stranden för morgonbön. Så vackert! På andra sidan sjön kunde vi se staden Tiberias. Och alldeles vid strandkanten, som det står att läsa i texterna, höll fiskare på med att lägga ut och dra in sina nät. Genesarets sjö, Tiberiassjön, Galileiska sjön –kärt barn har många namn.

Nablus

Vidare söderut, till staden Nablus i Samarien.

En och en halv timme försenade anlände vi så äntligen till anglikanska kyrkan i Nablus, där kyrkoherde Ibrahim Nirouz och hans lilla, gudstjänstförande församling (på arabiska! Fast vi sjöng med i kända melodier.) fortfarande höll gudstjänst och tog emot oss med stor värme. Bland besökarna fanns en grupp ekumeniska följeslagare, lätta att känna igen genom sina speciella västar. På uppdrag av Kyrkornas Världsråd och sina egna hemländer hade dom just påbörjat ett tjänstgöringspass på tre månader. Som handlar om att, på olika platser i landet, just vara följeslagare till palestinska familjer –vuxna och barn- för att säkra deras trygghet i relation till aggressiva isra-

eliska bosättare och vid vägspärrarna. Vid kyrkkaffet mötte vi ledsagare från bl.a. Norge, Nya Zeeland och Sverige. Och vi tänkte med tacksamhet på vår egen Conny Nylén, som förra sommaren gjorde en sån här insats.

Sykars brunn

Därefter följde kyrkoherden Ibrahim och hans son med oss till Jakobs källa. Platsen där patriarken Jakob sov under bar himmel och såg en stege rest mellan himmel och jord, där änglar klättrade. –Sannerligen, Herren är på denna plats, och jag visste det inte! utbrast Jakob när han vaknade. (Första Moseboken 28:16)

Detta är också platsen för berättelsen om mötet mellan Jesus och den samariska kvinnan. Vid Sykars brunn. Mötet, som för alltid förändrade hela hennes liv. Det var hon som först fick höra orden: Den som dricker av det vatten jag ger blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv. (Johannesevangeliet 4:14)

Sittande runt brunnen, som ännu kunde ge vatten, fick vi starka berättelser om de kristnas utsatta situation i Nablus.

Betlehem

Jesu födelsestad! En förstad, söder om Jerusalem, tillsammans med Beit Jala och Beit Sahour.

Efter en skön natt hos Birgittasystrarna i St Mary's House i Betlehem vandrade vi runt i staden: till Födelsekyrkan, Mjölkgrottan och Herdarnas äng. Med fasa såg vi hur hela Betlehem var omringat och instängt av den höga Muren, som israeliska myndigheten byggt. För att skydda sig mot terrorister, säger

Lena kan konstatera att vattnet fortfarande är gott från Sykars brunn vid Jakobs källa

man. Vår guide, en palestiniere 40 år gammal, hade inte varit i Jerusalem på tjugo år. Han får inte tillstånd att passera check-pointen. En "riskperson", kanske uppsatt på "svarta listan"? Han vet inte varför.

Natt och vandring i öknen

Vi var utlovade övernattnings i ett beduinläger i Juda öken.

Öken var det, åt alla håll: mjuka, ljusbruna kullar så långt ögat kunde nå. Och en stjärnhimmel i natten som inte gick att se sig mätt på. Men några beduiner kunde vi inte se. Istället var det tre unga palestinier som tog hand om oss; gav oss middag på kvällen, vakade över oss kring lägerelden strax utanför vårt läger hela natten och serverade frukost nästa dag. Juda öken – dit Jesus drog sig undan innan han började sin kringvandrande gärning i Galileen. En förberedelse, var det. I avskildhet inför Gud.

40 dagar och nätter i fasta och bön. Vilken kraftsamling. – Sen kunde han bära Gudsriket i sin egen kropp till längtande och behövande människor! – Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet. (Markusevangeliet 1:15)

På kvällen samma dag, efter viss uppfärskning hos Birgittasystrarna, var vi bjudna på middag hos olika palestinska familjer. Oerhört generöst och fint! I ett av hemmen mötte vi Jeff och hans hustru från Philadelphia, USA. Medlemmar båda två i The Olive Picking Organization, dit 23 länder är anslutna. Med uppgift att hjälpa palestinier att plocka och frakta hem sina oliver; att med sin närvaro göra det möjligt att passera vägspärrar och få bärga sin egen skörd! Jeff och hans hustru hade avsatt fjorton

dagar av sin semester för detta meningsfyllda arbete. Under flera år.

Hebron – nästan en spökstad

I Juda bergsbygd ligger staden Hebron. Nästan tömd på palestinier. Genom öde gator, med tillbommade och igensvetsade butiksdörrar, vandrade vi så genom Gamla Stan. I en av gränderna levde fortfarande basarerna, och där var det liv och rörelse. – Keramik och broderier, kryddor, nypressad juice ... Över gränden, mellan taken, var ett nät fastspänt. Där samlades sopor och annat, som bosättarna slängde ner från sina hus. Obegripligt, så kränkande! Vi besökte moskén och synagogan och patriarkernas gravar.

Tillbaka till Betlehem, för att till fots gå igenom en av de många vägspärrarna: check-points till Jerusalem.

Inga problem, naturligtvis. För oss västeuropeiska turister. Den unge soldaten rörde knappt på sig där i sin vaktkur. Mellan höga betongmurar föstes vi fram, kände oss som boskap. Avhumaniserade. Tänkte på de arma palestinierna, som måste köa och i bästa fall fösas igenom flera gånger varje dag. Medan israelerna snabbt och enkelt slank igenom vid sidan av.

Jerusalem, den heliga staden

På kvällen besökte vi Swedish Christian Study Centre; studieförbundet Bildas studie- och mötesplats i Jerusalem. Sedan 50 år. Belägen alldeles innanför Jaffa-porten, inne i Gamla stan. Där mötte oss medlemmar i fredsorganisationen Parent's Circle.

Ett möte ingen av oss kommer att glömma! Så smärtsamt och så vackert, så skrämmande och så hoppfullt. Organisationen består av ett 60-tal familjer,

palestinska och israeliska. Som alla har det gemensamt, att dom förlorat någon närstående i den våldsamma konflikt som pågår i landet. Att möta varandra i sin förtvivlan och sorg –och där kunna vända hat och bitterhet till vänskap och ömsesidig tröst. Vilket hoppets tecken! Ett kärlekens under bortom allt förstånd. I djup tacksamhet över att ha fått dela deras livsberättelser, torkade vi tårarna och gick ut. Till stjärnorna i natten.

Getsemane

Nästa morgon vandrade vi upp till Tempelberget, där Jerusalems tempel en gång låg. Nu tronar där Klippmoskén och Al Aqsamoskén –magnifika byggnader! Tack vare Studiecentrets goda rykte fick vi tillstånd att gå in i moskéerna, och blev mycket omsorgsfullt guidade runt i allt det vackra och andaktsfulla. Därefter buss upp till Olivberget. Med Dominus Flevit -platsen där Jesus grät över Jerusalem, Getsemane –trädgården, där Jesus tillbringade sin sista kväll tillsammans med lärjungarna och Marias gravkyrka. Jesus sa: Jersalem, Jerusaleml... hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte. (Lukasevangeliet 13:34)

Hanna Barag

På kvällen fick vi vara med om ännu

ett oföreglömligt möte! Också denna gång på Studiecentret. Hanna Barag, en israelisk 75-årig kvinna, berättade för oss om sitt uppdrag inom Machsom Watch. En organisation, bestående av ett 50-tal äldre israeliska kvinnor, som frivilligt finns ute vid vägspärrarna. Som en lugnande närvaro för de unga soldaterna med sina kpistar, men också som stöd och hjälp åt palestinier som av olika anledningar ofta får problem med att komma igenom; skolbarn, skördearbetare, sjuka på väg till läkare ...

En fråga löd: Hur tas ni emot där?

Hanna berättar: palestinerna orkar inte vara tacksamma och israelerna hatar oss.

De kallar oss förrädare. Också inom våra egna familjer.

Men, så kommer nästa fråga: Varför gör du då detta?

Hanna svarar: Jag gör det inte för palestiniernas skull och inte för Guds skull.

Jag gör det för min egen skull. För att jag ska kunna titta på mig själv i spegeln på kvällen och säga: Jag har i alla fall gjort vad jag kunnat idag.

Via Dolorosa och Västra Muren

Den sista dagen på vår pilgrimsresa i Det heliga landet inleddes med vandring längs Via Dolorosa; där Jesus gick på väg mot Golgata. Där han blev korsfäst. –En mäktig och gripande vandring,

steg för steg längs de fjorton stationerna. Vidare till gravnen och Uppståndelsekyrkan. Där var det ett himla liv; högljudda gräl och skrik mellan företrädare för olika kyrkofamiljer. Som nogsamt vakade över sin del av kyrkan.

Hemskt, kan man tycka. Vi, som är så vana vid stillhet och tystnad inför det heliga.

Märkvärdigt, kan man också tycka. Att präster och munkar, Herrens tjänare, så totalt tappar proportionerna mellan vad som är viktigt och vad som bara är detaljer i det hela.

På eftermiddagen gick vi gemensamt till Västra muren för att se inledningen av sabbatsfirandet. Västra muren är judarnas heligaste plats; den är det enda som finns kvar av det ursprungliga templet i Jerusalem. Det vimlade av ultraortodoxa judar i svarta kläder, höga hattar och långa korkskruvar vid örönen; små pojkar och vuxna män. Och vackra kvinnor, som hämtade ur modejournaler från 20-talet: i hattar med flor och eleganta, enkla klänningar. Ständigt läsande ur sina heliga skrifter, medan

männen dansade och sjöng. –Verkligen en festlig och högtidlig stämning!

Det heliga landet

Sen var det bara den långa hemresan kvar.

Som kändes längre än ditresan. Tyngre. Inte bara på grund av tröttheten efter det hårda pilgrimstempot under veckan, eller för att vi hade med oss så många minnessaker hem.

Nej, tyngden handlar om den smärta och sorg och ilska som vi känner. Över tillståndet i Det heliga landet. Och ännu mer:

tyngden av de människor vi mött och som vi bär i våra hjärtan, tyngden av deras berättelser.

Gode Gud, förbarma dig!

Kom med din sanning och din rättvisa. Välsigna alla fredssträvande människor i Det heliga landet.

I tacksamhet,
pastor Lena. ■

Jeff och hans hustru från USA, hjälper palestinier att skörda oliver.

Natt i Juda öken. Lena Sollerman till höger och Bibbi Gustavsson från Björkö längst upp med kameran

...alla ska känna sig välkomna på sina villkor...

Liselotte Engström
ordförande i Missionskyrkan
sedan i våras

Kaffet är packat, frågorna förberedda och kameran laddad när Liselotte plötslig vänder på stegen på väg ner mot Klarvik. – Vad är det som hörs? Är det en hund som skäller på vår kanin, säger hon och skyndar till baksidan av huset. Efter en stund kommer hon med en liten hund som skamset tittar upp på en bestämd Liselotte. Hon ber mig hålla hunden i bandet runt halsen och går in och hämtar ett nyckelband som hon fäster vid halsbandet. Med hjälp

av en snäll granne kommer hunden så småningom tillrätta och vi kan återuppta vår promenad ner till Klarvik denna lite kylslagna men soliga morgon i mitten av veckan.

Ordförande

Liselotte Engström blev vald till ordförande vid Missionskyrkans årsmöte i våras och **livet** tänkte ställa några frågor till vår nya ordförande. Kaffet och bullarna ligger förberedda i kassen.

Stigen är fylld av löv och ibland får vi kryssa för att undvika att kliva i vattenpölar. Hon berättar om planerna med marken som en gång odlades av hennes farfar och som pappa Harry använde till minkfarm. Vi småpratade lite om barnen, vädret och mamma Evy. Havet ligger alldeles blankt när vi kommer ner till badplatsen. Det är vackert och jag hör sommarens lek från barnen. En segelbåt går för motor och den gula färjan lägger ut från Knippla hamn. En inplastad affisch om kanotuthyrning har lossat i ett hörn från vägen och vi konstaterar att "vi bor vackert" när vi slår oss ner vid ett borden.

Intervjuad

– Du var inte alls så bekväm med att bli intervjuad om att vara ordförande i Missionskyrkan?
Hon tyckte, när jag frågade för någon vecka sedan, att jag istället kunde skriva om hela styrelsens arbete, inte bara om henne.
– Jag tycker om ordning och reda och kan tänka mig att leda sammanträdena, säger Liselotte.
Hon menar att fokus inte ska sättas på henne och att de är ett team som jobbar ihop.
– Jag kan tänka mig att hålla ihop arbetet, förtydligar hon.
Hon tycker det är roligt att vara med och ser fram emot kvällens styrelsesammanträde.
– Har jag lovat något, vill jag också göra det så bra som möjligt. Inte slarva.

Kaffet värmer och en liten öppen båt passerar från Trollvik. Bryggorna är upptagna och stegarna ligger i kanten vid en buske. I norr ser vi Carlstens fästning på Marstrand.

Hon berättar att det varit mycket med den nya kyrkan, där tre frikyrkor ska bli en ny kyrka.

– Men det är klart här på Björkö finns ju inte så många frikyrkor och samarbete med så för oss är det viktigare med samarbetet med Svenska Kyrkan. Liselotte är positiv till samarbetet och gillar också planerna på fortsättning i någon form. Hon berättar om enkäten med frågan

om samarbetet som ska sändas ut. Hon talar engagerat och har många tankar om Missionskyrkan som hon tillhört ända sedan tidig ålder.
– Jag vill att alla ska känna sig välkomna på sina villkor, säger hon.
Hon är nöjd med den öppna atmosfären och att medlemmarna ska forma sin kyrka i samverkan. Hon nämner ljusbäraren som ett exempel på något nytt som nu känns helt naturligt. Hon berättar att den korta stunden i bön vid ljusbäraren kan vara lika viktig som något annat i gudstjänsten.
– Det beror på hur jag är just den söndagen, säger hon.

Julnatten

Jag bjuder mer kaffe och vi fortsätter samtalet.
Hur ser det ut i Missionskyrkan om tio år?
Hon dröjer lite med svaret. Den låga decembersolen sticket i ögonen när svaret kommer.

– Jag tror vi har ett utökat samarbete och att gudstjänsten på söndagar fortfarande är viktig.

Kyrkkaffet?

– Det är klart att det är viktigt att få komma samman och prata lite och ge tillfälle för barnen att träffa lite äldre som inte är deras släktingar, säger hon. Hon tycker det är stort att få vara med i en församling och känna styrkan i gemenskapen och återkommer till att Missionskyrkan måste vara "öppen för olika sätt att fira gudstjänst". Det är snart jul och jag frågar vilken samling i kyrkan hon mest ser fram emot.

– Julnatten, där är det fokus på Jesu födelse, på hoppet inför framtiden.

Hon gillar också att det talas om "yttre missionen" och minns väl talet och engagemanget från sin barndom. Samtalet börjar lida mot sitt slut och återkommer till ordförandeskapet och minns sin pappa Harrys ord: "var inte rädd att öppna munnen och säga din hjärtas mening". Harry satt i Missionskyrkans styrelse som kassör i många år.
– Jag ska göra vad kan och ser fram emot kvällens styrelsemöte, säger hon innan vi skiljs och hon går upp till mamma Evy för att höra hur hon mår.

Conny Nylén

KALENDARIUM

Varje onsdag 9.00
Pilgrimsmässa
Förbön och samtal

DECEMBER

1 onsdag 19.00
Männens samtalsgrupp i Björkö kyrka

2 torsdag 19.00
Kvinnornas samtalsgrupp i
Missionskyrkan

5 Andra advent 11.00
Guds rike – var ligger det?
Gudstjänst i Taizé-anda
Lena Sollerman, Charlotta
Alexanderson, Tommy Tillander
Sångövning 10.30
Vid kyrkkaffet: bildvisning och
berättelser från sommarens
pilgrimsfärd

12 Tredje advent 18.00
Julsång på Björkö i Björkö kyrka
Lena Sollerman, barn, körer och
instrumentalister luciatåg
Konfirmanderna?

18 lördag 11 - 14
Vandring med matsäck, pilgrimsmässa
längs vägen

19 Fjärde advent 11.00
Välsignad är du!
Gudstjänst på Marias dag
Leif Hengren, Lina Skartind,
Lotta Haug och Rebecca Zandén

24 Julafton 11.00
Årets unga julspel

24 Julafton 23.00
Ord och Ton i Julnatten
Lena Sollerman, Amadeo,
Evelyn Lidebo Svenninghed

26 Annandag jul 11.00
Gudstjänst med nattvard
Lena Sollerman, Paul Peeters

31 Nyårsafton 23.00
Musik inför tolvslaget i Björkö kyrka
Rebecca och Christer Zandén

JANUARI

1 Nyårsdagen 18.00
Gemensam Nyårsbön i Missionskyrkan
Christer Holmer

2 söndag 11.00
Gemensam gudstjänst i Björkö kyrka
Claes Lager

5 Trettendedagsafton 17.00
Hälsning från det heliga landet!
Gudstjänst med avslutning på
Missionskyrkans insamling till andra
länder Lena Sollerman Utställning,
bildvisning och berättelser från
Israel/Palestina, Palestinsk måltid

9 söndag 11.00
Du är min älskade!
Gemensam Söndagsmässa i
Björkö kyrka Lena Sollerman

14 fredag 19.00
Musikcafé i Skutan; sånger ur
Vildhonung av Tomas Boström
med Åsa Binald och Lars Nordung
Entré 50 kr

15 lördag 11 - 14
Vandring med matsäck, pilgrimsmässa
längs vägen

16 söndag 18.00
Himmelen inom
Musica Vocalis och Amadeo framför
svensk folkmässa av Anders Nyberg
dir. Isa Arkstedt, Christer Holmer,
Lena Sollerman nattvardsgudstjänst

20 torsdag 19.00
Kvinnornas samtalsgrupp i
Missionskyrkan

23 söndag 18.00
Kyrkornas Bönevecka avslutas med
ekumenisk nattvardsgudstjänst i
Öckerö kyrka
Taxibåt från Skarvikshamnen 17.15

26 onsdag 19.00
Männens samtalsgrupp i Björkö kyrka

30 söndag 11.00
"Vem är han?"
Gudstjänst med nattvard Lena Sollerman
Evelyn Lidebo Svenninghed

FEBRUARI

2 onsdag 19.00
Vad rör sig i en tonårings huvud?!
Kyrkornas föreläsnings - och
samtalskväll i Björkö kyrka.
Gäst: domkyrkoteolog Jonas Eek

3 torsdag 19.00
Kvinnornas samtalsgrupp i
Missionskyrkan

6 söndag 11.00
Världens ljus
Gudstjänst med små och stora på
Kyndelsmässodagen Lena Sollerman
Tommy Tillander, Kyrkfolket

9 onsdag 19.00
Männens samtalsgrupp i Björkö kyrka

13 söndag 17.00
Söndagkväll i Skutan: *Gud verkar nu.*
Leif Laudinger berättar om den kristna
motorcykelklubben Skyriders och
bjuder på musik Kollekt till biker-biblar

20 söndag 11.00
Gudstjänst i Björkö kyrka

23 onsdag 19.00
Männens samtalsgrupp i Björkö kyrka

26 lördag 11 - 14
Vandring med matsäck, pilgrimsmässa
längs vägen

27 söndag 11.00
Det levande ordet
Gudstjänst med nattvard
Lena Sollerman Gospelkören Balpsalm
Nya medlemmar hälsas välkomna

Har du gjort någon resa som berört dig på ett speciellt sätt?

Markus Torgeby, mångsysslare, Åre (uppvuxen på Öckerö)

– Jo, det har jag och då tänker jag på de fyra åren i kåtan här uppe i Åre. Anledningen till att jag flyttade ut i kåtan var att jag ville ta reda på vem jag är och vad jag vill med mitt liv. Jag ville landa i mig själv. Det kunde gå flera veckor utan att jag träffade någon. Det blev som en ökenfärd som Peter Halldorf skriver om. Andra inspirationskällor är den Koptiska kyrkan och en bok av Henry David Thoreau som heter Skogsliv vid Valden. Den läste jag när jag var 17 år.

På den inre resan kommer man långt. Hur långt som helst.

Maria Alexanderson Redvall, läkare, Göteborg (uppvuxen på Björkö)

Efter inspiration från U-veckan var jag med på en buss som skulle köras ner till Pakistan. Resan tog tre veckor och vi åkte bland annat genom Afghanistan. Bussen skulle byggas om till sjukvårdsmottagning. Vi stannade kvar några månader i Pakistan.

Jag tror den resan var med och formade min syn på världen. Då förstod jag att det är mer som förenar oss människor än som skiljer oss åt.